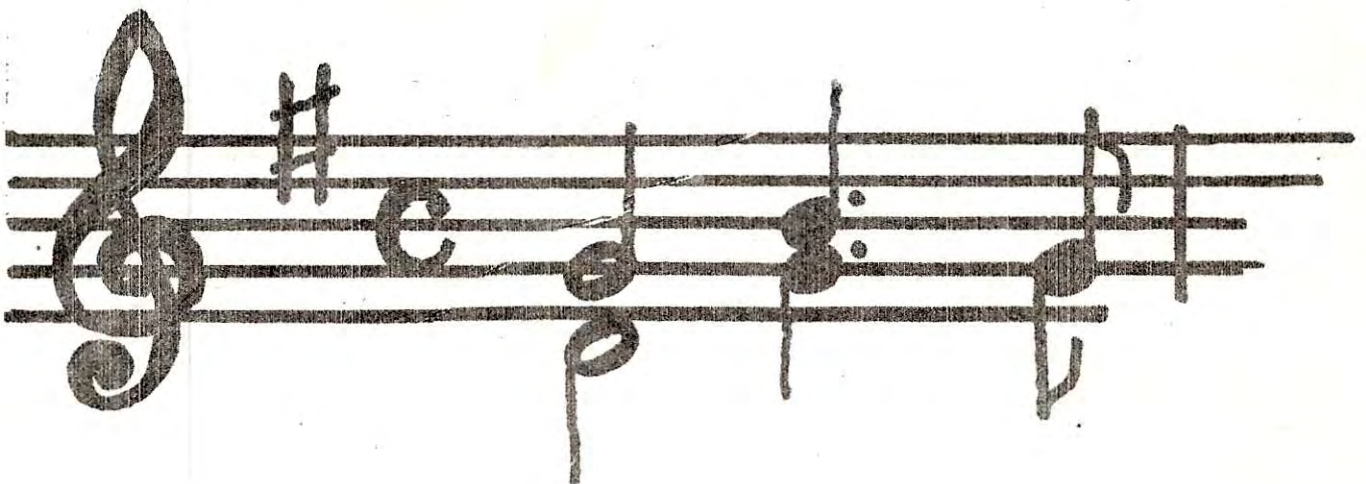

KORSAMLINGA

TRONDHEIM

5 - 7 JUNI 1976

KORZAMLINGA

ARBEIDERSANGKULTUREN HAR LANGE TRADISJONER I NORGE. I DE SEINESTE TIÅR HAR IMIDLERTID ARBEIDERSANGFORENINGENE IKKE FUNGERT SOM ET VÅPEN I KLASSEKAMPEN. SOSIALDEMOKRATIET HAR SØRGET FOR AT KORSANGEN HAR UTVIKLET SEG TIL EN FRITIDSBEKJÆFTIGELSE ISOLERT FRA VIRKELIGHETEN. MEN DA RØDT KOR BLE STARTET I OSLO I 1972 BLE DE BESTE TRADISJONENE I ARBEIDERSANGKULTUREN GJENOPPTATT. SIDEN HAR DET GRODD OPP RØDE KOR OVER HELE LANDET. NÅR DISSE KORA NÅ SKAL SAMLES FOR Å DISKUTERE OG UTVEKSLE ERFARINGER, ER DETTE UTTRYKK FOR EN STOR FRAMGANG HOS RØDT KOR-BEVEGELSEN OG ARBEIDERSANGKULTUREN I NORGE.

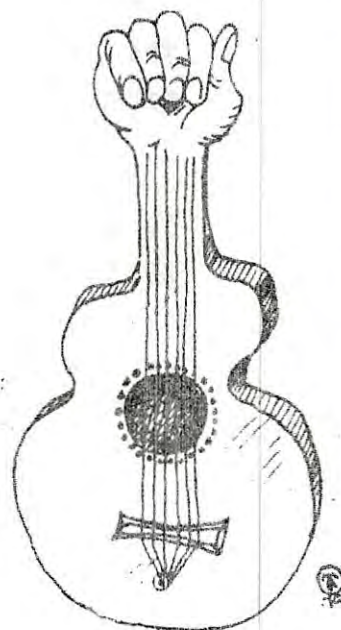
GJØR DE RØDE KORA TIL ET SLAGKRAFTIG VÅPEN I ARBEIDERKLASSENS KAMP.

FRAM FOR EN ENHETLIG OG KAMPDYKTIG RØDT KOR-BEVEGELSE.

TA VARE PÅ DE BESTE TRADISJONENE I ARBEIDERSANGKULTUREN.

INNHOLD

PROGRAM FOR SAMLINGA	4
PRAKTISKE OPPLYSNINGER	5
OVERSIKT OVER ARBEIDERSANGBEVEGELSENS HISTORIE I NORGE	6
KULTURARBEIDERNE'S ROLLE RØDT KOR'S OPPGAVER	8
RØDT KOR SOM "VÅPENPRAGERE" KLASSEKAMPEN	9
SPØRSMÅL TIL DISKUSJON	12
FORM OG INNHOLD	13
SPØRSMÅL TIL DISKUSJON	14
PLATTFORM, MANIFEST OG STATUTTAR FOR RØDT KOR I TRONDHEIM	16

PROGRAM FOR SAMLINGA

SAMLINGA STARTER LØRDAG 5. JUNI KL. 12.00
OG AVSLUTTES MANDAG 7. JUNI KL. 12.00.
ØVRIGE TIDSPUNKT FASTSETTES PÅ SAMLINGA.

LØRDAG

1. Innledninger og diskusjoner over emnene:
 - Arbeidersangkulturens historie
 - Kulturarbeidernes rolle, Rødt Kors oppgaver
 - Rødt Kor som "våpendragere" i klassekampen
 - Form og innhold
2. Sosialt samvær
 - Presentasjon og kritikk av de enkelte kor.
 - Felles sanger: Fram, Fram og Internasjonalen

SØNDAG

1. Morgengymnastikk
2. Innledning og diskusjon om politisk plattform og vedtekter.
 - Skal vi ha felles plattform?
 - Plattformen i praktisk arbeide.
 - Utveksling av erfaringer i praktisk korarbeid
3. Sosialt samvær

MANDAG

1. Morgengymnastikk
2. Oppsummering og kritikk av samlinga.
Eventuelle forslag til støtteresolusjoner eller uttalelser fra samlinga.
3. Avslutning av samlinga.

PRAKTISKE OPPLYSNINGER

TIL ALLE DELTAKERE PÅ
KORSAMLINGA!

Korsamlinga vil komme på ca. 300kr. pr. deltaker. Denne summen har vi kommet fram til ved å legge sammen alle reiseutgifter, mat, leie av lokaler osv. og delt dette på et ca. antall (150). Som dere skjønner kan denne summen selvsagt bli noe annerledes. Det er særlig reiseutgiftene som veier tyngst, så vi oppfordrer alle til å prøve å komme seg til Trondheim på den aller billigste måten. (f. eks. leie busser).

Vi må ha en ledelse på samlinga. Korsamlingsgruppa i Trondheim har kommet fram til at det kan være 2 stk. fra hver korsamlingsgruppe i de enkelte kor. Disse kan velges på forhånd, og trer sammen på samlinga. En fra hvert kor bør ha ansvaret for økonomien, slik at det økonomiske kan ordnes i løpet av korsamlinga.

Det er ikke helt bestemt hvor korsamlinga skal avholdes når dette skrives. Derfor er det viktig at de enkelte kor sender beskjed til korsamlingsgruppa i Trondheim om når og hvor de ankommer byen. Vi har nemlig dannet en mottagelseskomite som vil møte opp og forklare hvor vi skal holde til.

Alle må ta med seg kniv, gaffel, skje, dyp og flat tallerken og kopp. Dette for å spare oppvask og utlegg til papptallerkner. Vi oppfordrer alle til å ta med musikkinstrumenter og sangbøker.

Hilsen
Korsamlingsgruppa i Trondheim.

OVERSIKT OVER ARBEIDERSANG- BEVEGELSENS HISTORIE I NORGE

1) Arbeidersangbevegelsen har sitt utspring i den borgerlige korbevegelsen som oppsto i Mellom-Europa på begynnelsen av 1800-tallet. Revolusjonens frihetsidealer og de nasjonalromantiske strømningene førte med seg behovet for å finne nye kulturelle ytringsformer som var mer demokratiske. I Sveits hadde alt koringen en tradisjon som folkelig kunstart, og det var herfra at ideen om de store mannskorene som det nye uttrykk for den ekte nasjonalfølelse spredte seg.

I Tyskland oppsto en retning som appellerte til de høyere lag av befolkningen, særlig til studentmiljøene, den såkalte kvartett-sangen, som baserte seg på mindre grupper.

Her til lands stiftet man først bekjentskap med denne stilen, og i 1845 ble vårt første kor, Den norske studenter-sangforening stiftet i Christiania.

Utover på 1800-tallet begynte klasse-motsetningene å avtegne seg klarere i de nye industrisamfunnene, i Norge ble det første forsøket på å organisere proletariatet gjort omkring 1850 av en gruppe mennesker hvor Marcus Thrane var den mest kjente. Bevegelsen ville organisere de undertrykte både politisk og kulturelt, og i Arbeiderforeningene som ble opprettet ble det dannet mannskor. Arbeiderforeningene utga også en egen sangbok. Snart satte imidlertid forfølgelsene inn, bevegelsen ble forbudt, lederne ble fengslet, korene sluttet også å eksistere.

Da de filantropiske arbeidersamfunnene ble opprettet på 1860-tallet, ble det stiftet kor der. Meningen med samfunnene var å gi sosial hjelp til arbeiderne, men samtidig hindre skikkelig organisering, og holde dem borte fra opprørske tanker. Etterhvert overtok imidlertid arbeiderne selv makten i foreningene, og tok dem i bruk som politiske organisasjoner.

Koret i Kristiania Arbeidersamfund ble stiftet i 1864, og erobret med årenes posisjon som et av de ledende kor i byen i konkurranse med de tre store borgerlige korene. Det medvirket både ved 1.mai demonstrasjonene og ved de radikale stemmerettstogene 17.mai på 1890-tallet, men forlot Arbeidersamfundet i 1920 i protest mot at den revolusjonære fløyen hadde seiret, og mistet med det enhver tilknytning til arbeiderbevegelsen. Kristiania Arbeidersamfund opprettet for øvrig Norges første damekor, i 1870.

Fra 1860-tallet ble det dannet arbeiderkor i forskjellige sammenhenger, bedriftskor, yrkeskor, og senere fagforeningskor og partikor. Det er vanskelig å finne konkrete historiske opplysninger om korenes virksomhet, men man kan anta at det eksisterte rundt 15 arbeiderkor her i landet i 1908, da Norsk Sangerforbund ble dannet. (Forbundet tok sitt nåværende navn Norsk Arbeidersangerforbund i 1949.) De fleste korene hørte hjemme i byer i Østlandsområdet, Sarpsborg, Drammen, Horten og Moss hadde tidlig egne arbeiderkor. Men også i Kristiansand, Stavanger og Trondheim eksisterte det kor før 1908.

I 1890 ble Fagforeningenes Sangforening (FSF) stiftet i Kristiania. Koret tok alt fra starten av et klart politisk standpunkt, det skulle "ikke dyrke sangen alene for kunstens skyld, men fordi sangen også skulde tages i agitasjonens tjeneste". FSF var i mange år det ledende blant hovedstadens arbeiderkor, og koret tok initiativet til det første arbeidersangerstevnet i 1907, og til dannelsen av forbundet av arbeiderkor året etter.

Arbeidersangbevegelsen vokste nå raskt, ved 50-års jubileet i 1958

var ialt 154 kor med tilsammen 6000 sangere med i Norsk Arbeidersangerforbund. I de første årene, fram til ca. 1910 var det stort sett bare mannskor som var med, etter hvert har det imidlertid blitt startet en rekke damekor og blandede kor. I tillegg til det landsomfattende Arbeidersangerforbundet er det også opprettet forbund på fylkesbasis, som sørger for kontakten mellom korene i distriktet.

En av grunnene til at Sangerforbundet ble opprettet, var at det var vanskelig for korene å skaffe nye sanger. Det var nok av tradisjonelle korsanger som hyllet naturen, fedrelandet og gudene, men vanskelig å få tak i sanger som tok opp problemer i samfunnet, eller kampsanger. Først i 1896 hadde det utkommet en sosialistisk sangbok, i 1901 kom det enda en, men det var vanskelig å få arrangert sangene for kor, slik at korenes repertoar ofte kunne være av samme karakter som de tradisjonelle borgerlige korene, da eventuelt med et par kjente arbeidersanger i tillegg. Dette hadde også andre grunner, nemlig vanskeligheten med å få dirigenter som sto på samme politiske linje som medlemmene i koret. Dirigentspørsmålet var i mange år et stort problem for arbeiderkorene. Bare unntakelsesvis hendte det at en dirigent hadde samme klassebakgrunn eller politiske standpunkt som medlemmene i koret. De aller fleste hadde en borgerlig bakgrunn, og var først og fremst interessert i å "tjene kunstens sak". En av de sentrale dirigentene i den norske arbeidersangbevegelsen, som i mange år ledet FSF, anmeldte i en årrekke nye sanger i Forbundets blad "Tonens Makt", hvor han tok avstand fra "tendenssanger".

Klassemotsetningene var svært skarpe i alle år fram til 1940, og det var klart at arbeiderkorene ikke kunne basere seg på å bli ledet av folk med en helt annen klassebakgrunn, så Sangerforbundet tok initiativet til å arrangere dirigentkurs flere ganger i mellomkrigstida.

Under den andre verdenskrigen fortsatte korene i mange tilfeller å eksistere. Grunnen til at ikke organisasjonen straks ble forbudt, var nok den at

tyskerne ikke var klar over hva som skjulte seg bak betegnelsen Norsk Sangerforbund. Men da partiene ble forbudt og fagbevegelsen ble stilt under kontroll, i september 41, ble også alle korene som i navnet hadde tilknytning til partier eller fagorganisasjoner forbudt. Flere kor fortsatte imidlertid virksomheten under nytt navn og unngikk på denne måten okkupantenes oppmerksomhet.

I og med at arbeiderkorene var den eneste delen av arbeiderbevegelsen hvor folk fremdeles kunne samles, førte det til et oppsving i medlems-tallet for de korene som fortsatte å eksistere, og korene utviklet seg noen steder til å bli rene motstandsreir i kampen mot nazismen. Her møttes folk som kjente hverandre og som kunne stole fullt og helt på hverandre. Det var ikke mulig for okkupantene å få kontakter innenfor.

Etter krigen har arbeiderkorene mistet mye av sin tidligere brodd, akkurat som et visst parti har, og korene framstår på linje med andre kor ved kirkekonsserter og andre festlige anledninger, med en lyserød nellik i knapphullet til minne om sosialismen. Men det er viktig å huske at: "Lenge representerte arbeiderkorene det eneste kunstneriske innslag i arbeiderklassens hverdag og kamp. De var det første tilløp til selvstendig kulturell aktivitet på arbeiderklassens og arbeiderbevegelsens egen grunn".

2) Musikalsk sett later det ikke til at arbeiderkorene har vært særlig radikale. De har diltet på tradisjonelle stier, med melodien i overstemmen og de andre i koret som harmonisk underlag. Det er vel mulig at også vi idag har noe å lære av den korstilen som ble utviklet i tyske arbeiderkor i slutten av 20-åra. ~~3)~~ 3) v. H. i andre netke

4) Det er viktig at vi setter oss inn i virksomheten til de utallige arbeider-teatergruppene som eksisterte på samme tid, også i Norge. -/

For litteraturhenvisninger se side 15

KULTURARBEIDERNES ROLLE RØDT KORS OPPGAVER

1. Forholdet yrkesutøvende kunstnere og amatører.

Først må vi ha klart for oss at vi må skille mellom yrkesutøvende kulturarbeidere og amatører. Vi amatører har i stor grad felles interesser med yrkesutøverne, og mange oppgaver er like for oss.

Kulturarbeidere rammes av klasse-samfunnet Norge - både yrkesutøvere og amatører - så og si uavhengig av politisk innstilling. Kulturkampen er en del av klassekampen - kampen for å styrke og bedre den folkelige kulturen og kampen for å bedre kunstnerens kår.

Yrkesutøverne rammes direkte, både faglig og økonomisk av angrepene på kulturen. Deres kamp blir en faglig kamp for å bedre sitt eget og kulturens livsvilkår. Denne kampen omfatter nødvendigvis en langt bredere politisk front enn Rødt Kor gjør.

Sjølsagt skal Rødt Kor delta i denne kulturkampen. Men, skal det være vår hovedoppgave i dag??

Vi som har skrevet dette mener dette er et av de viktigste spørsmåla vi må avklare.

2. Rødt Kors oppgaver i kulturkampen

De røde kora må sjølsagt ha som oppgave å fremme folket sin kultur, legge særlig vekt på arbeiderklassens tradisjoner, videreutvikle og ta vare på nasjonale særegenheter osv. Vi må støtte og ta del i kampen mot profittkulturen og mot statens angrep på kulturen. Omfanget av innsatsen vår i kulturkampen er avhengig av hvor høyt vi prioriterer det politisk. Prioriterer vi det på topp og lar det bli vår hovedoppgave, kan vi tenke oss at vi får følgende praktiske arbeidsfelt:

Arrangere alternativkonserter til f.eks. Grand Prix og Festspill, aktivt støtte amatørvirksomheten (f.eks. korps/kor), ta del i sangerforbund, ta kontakt med og støtte lokale kulturtiltak og gå i spissen for å starte slike. Være aktive i musikkdebatten, f.eks. i Vår Musikk, støtte Kunstneraksjonen. I tillegg må hovedvekten av studiene i koret legges på kulturstudier.

Alt dette er ting som er politisk viktig å drive med.

3. Kulturen som en del av klassekampen og kulturen som et våpen i klassekampen.

Kulturkampen er altså et særegent felt innen klassekampen - folkets kultur undertrykkes, kunstnerens kår er elendige.

Men kulturen er også et våpen i alle felt av klassekampen. "For de brede massene av folket er den revolusjonære kultur et mektig våpen i revolusjonens tjeneste. I perioden før revolusjonen tjener den til å forberede revolusjonen ideologisk, under selve revolusjonens gang utgjør den et nødvendig og viktig avsnitt av revolusjonens almene front."

Mao Tse Tung: "Om det nye demokrati". 1940.

Hvorfor danner vi Røde Kor? Er det først og fremst for å hive oss inn i kulturkampen, eller er det for å bruke kulturen som våpen i klassekampen?

Noe av det første som skjedde etter frigjøringa i Vietnam og Kina var at teatergrupper dro rundt til befolkninga. Under sjølve krigen i Vietnam hadde

kunstnerne en viktig oppgave ved fronten. Dro disse avsted først og fremst for å styrke den folkelige kulturen? Nei, hovedformålet deres var å levendegjøre klassekampen for folk, klargjøre de politiske motsigelsene, reise diskusjon og bruke kulturen som en inspirasjonskilde i kampen.

Vi har også slike tradisjoner. Under EEC-kampen var kulturkampen - kampen for vår folkelige kultur mot utenlandsk kulturimperialisme etc. en særskilt viktig del. Men kulturarbeiderne begrensa seg ikke til å delta bare på dette feltet i klassekampen. Nettopp under EEC-kampen blomstrer den folkelige kulturen som våpen, sangene, teaterstykkene, plakaten og diktene tok for seg alle sider ved EEC. Kulturfronten og Profittbevegelsen var viktige ledd i kampen: 1000-vis av små og store kulturaktivister tok opp våre nasjonale særigheter og utvikla disse i forhold til det som dengang var det viktigste i klassekampen - kampen mot EEC.

Det er disse tradisjonene vi mener Rødt Kor bør bygge på: Først og fremst arbeide med den folkelige kulturen som et våpen i klassekampen - og knytte dette sammen med kampen for den folkelige kulturens vilkår.

Idag er klassekampen langt skarpere enn under EEC-tida, og står på et høgre nivå. Folk merker krisa på kroppen gjennom arbeidsløshet og dyrtid. Alvorat i den internasjonale situasjonen går opp for stadig fler. Streikene de siste åra viser at folk i sterkere og sterkere grad tar opp kampen.

På samme måte som vi laga kultur mot EEC, må vi nå utvikle disse tradisjonene og tilpasse dem til den skjerpde klassekampen.

Våre sanger må ta opp det som er brennpunktet for arbeiderklassen: arbeidsløsheten, krisa, kampen mot supermaktene. I sangene våre skal vi fortelle om angrepa på arbeidsfolk og om hvordan de forsvarer seg mot dem - vi skal vise at kamp nytter.

Vi har erfaringer fra at de Røde Kora har fungert slik - vi har erfaringer fra at andre kulturgrupper også har fungert slik.

Kampen for den folkelige kulturens vilkår må være en av Rødt Kors oppgaver. Men vi mener den må være klart underordna vår hovedoppgave: å bruke den folkelige kulturen i klassekampen.

II. RØDT KOR SOM «VÅPEN-DRAGERE» I KLASSEKAMPEN

1. Rødt Kor - for hvem?

De røde kora har tatt folket sin stilling i kampen mot kapital og reaksjon. Marx viser at arbeiderklassen er ledende i denne kampen, og at folket som helhet kun kan ha en framgangsrik kamp under denne klassens ledelse.

Om arbeiderklassen er ledende i kampen, må også Rødt Kors politikk rettes inn på arbeiderklassen.

Noen momenter til diskusjonen om arbeiderklassens ledende rolle.

A. Uten utbyttede - ingen utbyttere.

Arbeiderklassen - særskilt industriproletariatet er kapitalens direkte grunnlag. Det er disse som skaper kapitalistenes merverdi - frambringer profitten. Det er sjølsagt kapitalens grunnlag som best kan velte kapitalens maskineri.

B. Arbeiderklassen er den mest utbytta klassen. Arbeiderne eier

bare arbeidskrafta si og har ingen ting å tape - verken privilegier eller eiendom - på kampen. Arbeiderklassen er også den tallmessig største klassen, i tillegg til at det er den mest konsentrerte klassen. Det er også den klassen som er best organisert og som har de sterkeste kamptradisjonene.

C. Arbeiderklassen er den progressive klassen, i forhold til kapitalismen. Dvs.: I et samfunn vil det alltid være sann at produktivkreftene (produksjonsredskap, arbeidere) står i vekselvirkning med produksjonsforholdene. Produksjonsforholdene kan påskynde eller bremse produktivkreftene. Ettersom produktivkreftene utvikler og forandrer seg, vil produksjonsforholdene bli forældet og virke som en bremse. I classesamfunnene gir dette seg uttrykk i motsetningen mellom 2 klasser. Motsetningene kan bare løses gjennom en sosial revolusjon. Det vil alltid være en progressiv klasse i samfunnet som går i spissen for å velte de gamle produksjonsforholdene og opprette nye.

"De produksjons- og samferds- midler som danna grunnlaget for borgerskapets oppkomst, blei til i feudalsamfunnet. På et visst stadium i utviklinga av disse produksjons- og samferdselsmidlene svarte ikke lenger de forhold som feudalsamfunnet produserte og fordelte under, den feudale organisering av jordbruk og manufaktur, kort sagt de feudale eiendomsforhold, til de produktivkrefter som allerede var utvikla. De hemma produksjonen i stedet for å fremme den. De måtte sprenges og de blei sprengt. I deres sted trådte frikonkurransen med den samfunnsmessige og politiske konstitusjon tilpassa den, med borgerklassens økonomiske og politiske herredømme. For våre øyne

foregår en liknende bevegelse. De borgerlige produksjons- og samferdselsforhold, de borgerlige eiendomsforhold, det moderne borgerlige samfunn, som har trylla fram disse veldige produksjons- og samferdselsmidler, likner trollmannen som ikke lenger kan beherske de underjordiske maktene han har besverga fram. Alt i årtier har industriens og handelens historie bare vært historia om de moderne produktivkrefters opprør mot de moderne produksjonsforholda, mot de eiendomsforholda som utgjør livsvilkåra for borgerskapet og dets herredømme".

Karl Marx/Fr. Engels
"Det kommunistiske partis manifest"
Kap. 1.

Altså: De moderne produktivkreftene har gjennomgått en voldsom utvikling. De forskjellige grener av produksjonen er vevd inn i hverandre, er avhengige av hverandre - er som ledd i en kjede. Endringer i en del av produksjonen får enorme konsekvenser for andre deler.

Den private eiendomsretten, kapitalistenes egeninteresse og profittgriskhet fører til en konkurranse på liv og død kapitalistene imellom: "Spis eller bli spist-". Kapitalistene behersker bare den del av produktivkreftene de sjøl rår over i samfunnet som helhet fører dette til et anarki i produksjonsforholda som er et hinder for produktivkreftenes videre utvikling.

Bare ved at de private eiendomsforholda avskaffes - bare ved at produsentene (arbeiderne) sjøl og i fellesskap rår over produktivkreftene og legger behov istedet for profitt til grunn for produksjonen, kan vi få produksjonsforhold som behersker og kan utvikle produktivkreftene. Derfor kaller vi arbeiderklassen den progressive klassen - de er bærere av de nye produksjonsforholda.

D. Sammen med arbeiderklassen står også andre undertrykte grupper i motsetning til kapitalen; hovedmassen av bønder og fiskere som den største gruppa; men også ungdom under utdanning, trygdede osv. Sjølsagt støtter vi også disse gruppene i deres kamp, men vi må ha klart for oss at de ikke er ledende verken i dagskampen eller i kampen for sosialismen.

"Vår litteratur og kunst bør være til for de fire slags mennesker vi har regnet opp (arbeiderne, bøndene, soldatene og småborgerskapet i byene. Vår anmerkn.) For å tjene dem må vi innta proletariatets klassestandpunkt og ikke småborgerskapets"

Mao
Mao Tse Tung: Taler på Yenan-konferansen om litt. og kunsten
Sluttord. 1942.

2. Rødt kor- parti eller front?

Dette er en motsigelse som har stått skarpt i Bergenskoret i vår. Vi vil prøve å gjengi de 2 sidene i motsigelsen som utgangspunkt for diskusjon.

Utgangspunktet for motsigelsen var spørsmålet om Sovjet som ei imperialistisk supermakt. Det ble fremmet forslag om at formuleringa "Koret skal i sitt arbeid stå solidarisk med undertrykte i alle land og støtte dem på deres egne premissar i kampen mot USA/SOVJET og all imperialisme" i plattformen skulle stryke USA/SOVJET og endre det til ".....i kampen mot all imperialisme". Begrunnelsen var at koret måtte være "et kor for hele venstresida i Norge". Det er bare AKP(m-l) som reiser kampen mot begge supermaktene i Norge. Blant progressive ellers rår det "usikkerhet, tvil og uenighet". Om Rødt Kor "følger AKP's linje i Sovjet-spørsmålet", kommer koret nødvendigvis i motsetningsforhold til andre grupper, partier, organisasjoner og bevegelser på venstresida - såvel som fagbevegelsen.

Uavhengige vil også finne det vanskelig å delta i koret. Det vil stenge for alle som ikke deler AKP's standpunkt i Sovjet-spørsmålet.

Motsigelsen kom også fram bl.a. da koret gikk imot dannelsen av en MPLA-komite, da vi støtta Kvinnefronten 8. mars.

Koret drøfta både spørsmålet front/parti og spørsmålet om Sovjet på et helgeseminar hvor vi diskuterte oss fram til enhet på spørsmåla:

Rødt Kor er en sjølstendig organisasjon som er partipolitisk uavhengig. Politikken vår må avgjøres i fronten gjennom demokratiske diskusjoner. Det er de enkelte politiske sakene som må være grunnlaget for vår avgjørelse - ikke hvilke avgjørelser andre politiske organisasjoner har tatt. Om koret mener en sak er viktig og riktig må vi ikke være redde for å stå aleine på det standpunktet.

Det er situasjonen i klassekampen som er vår ledertråd - ikke situasjonen på "venstresida". Hvis vi bare skulle støtte saker som det var enhet om på den såkalte "venstresida", ville det berøve oss vår sjølstendighet og gjøre oss til et reint oppdragskor. For kulturarbeidera er politikken overordna kulturen (Mao) og det er kulturarbeidera sjøl som må komme fram til hva som er riktig politikk. Hvordan skulle vi ellers ha noe forhold til det vi gjør?

Det er riktig at det er splittelse i "venstresida" i synet på Sovjet. Det er også klart at det finnes ting det er uenighet om på "venstresida" som koret nødvendigvis ikke behøver å ta stilling til. Er det slik med spørsmålet om Sovjet? Det er reist en påstand om at Sovjet er ei aggressiv imperialistisk supermakt som utbytter og undertrykker verdens folk i fredstid og som er en alvorlig trusel for verdensfreden. Har et kor som stiller seg på klassekampens grunn lov til å la være

å ta stilling til dette? Tvert om - om påstanden er riktig, må det være et av de mest brennende spørsmåla for arbeiderklassen og dermed også for Rødt Kor.

3. Teoriene i praksis.

En stor del av arbeidet i koret vil gå med til politiske studier og diskusjoner for å avgjøre hvilke krav klassekampen stiller til valg av emner, repertoire, steder vi skal synge osv.

Noen notater til praksisen:

Vi må ikke vente passivt-på oppdrag, men aktivt oppsøke de stedene vi mener det er viktig å synge.

Vi må ta kontakt med grupper i kamp (f.eks. streikende), lage sanger sammen med dem (Telefonsentralmontørplata godt eksempel), opptre til støtte for dem.

Men en politisk kulturorganisasjon behøver ikke begrense seg til kulturaktivitet. Koret bør ta del i standsvirksomhet, stø og delta i demonstrasjoner, sende støtteresolusjoner og bevilge penger til grupper i kamp. Koret må støtte andre fronter og knytte kontakten mellom dem og koret.

FORSLAG TIL DISKUSJONSSPØRSMÅL

1. Hva skal være Rødt Kors hovedoppgave - kulturkampen eller å bruke kulturen i klassekampen. Diskuter forholdet mellom de to oppgavene.
2. Diskuter spørsmålet om arbeiderklassens ledende rolle. Konsekvenser for Rødt Kors politikk?
3. Parti/front. Diskuter om koret skal se seg som et uttrykk for "hele venstresida" eller om vi beholder karakteren av front sjøl om vi tar stilling i saker som går på tvers av det deler av venstresida står for.
4. Hvordan kan koret i praksis være et godt våpen i klassekampen?

FORSLAG TIL LITTERATUR!

KULTURARBEIDERNE ROLLE:

Mao Tse Tung: Taler på Yenan konferansen om litteraturen og kunsten.
Finnes i "Skrifter i utvalg".

Kim Il Sung: Litteraturens og kunstens oppgaver i vår revolusjon.

ARBEIDERKLASSENS LEDENDE ROLLE:

Mao Tse Tung: Analysene av klassene i det kinesiske samfunnet, spesielt avsnittet om proletariatet.
Finnes i "Skrifter i utvalg".

Foto Kami: Arbeiderklassen og dens verdenshistoriske oppgaver.

Ekstrakt av "Hva må gjøres" Nr. 56 1975.

Karl Marx/ Fr. Engels: "Det kommunistiske partis manifest." Kap. 1: Borger og proletar.

Hvordan skal vi forstå motsigelsen og enheten mellom politisk innhold og kunstnerisk kvalitet?

"Motivet å tjene massene er uadskillelig knyttet sammen med virkningen å vinne deres anerkjennelse, det må være enhet mellom de to."

"Kriteriet for å bedømme subjektive hensikter eller motiver er samfunsmessig praksis og resultatene av den."

"Det vi krever er enhet mellom politikk og kunst, enhet mellom form og innhold, enhet mellom det revolusjonære, politiske innholdet og en mest mulig fullkommen kunstnerisk form. Kunstverk uten kunstneriske kvaliteter har ingen kraft, hvor progressive de enn er politisk. Derfor bekjemper vi både tendensen til å skape kunstverker med et feilaktig politisk syn og tendensen til "plakat- og slagordstil", som har korrekt politisk syn, men mangler politisk styrke. (Jenan-talene, Mao Tse Tung.)

Hvor står Røde kor i forhold til de siterte utgangspunkta? Vi er vel alle allment enige om at formen skal tjene til å understreke innholdet, for å klargjøre politikken i sangen. Men hvordan står det til med vår praksis i så måte? Luker vi resolutt vekk de dårlige ideene og gir klart og uttrykksfullt form og liv til det gode? En ting er i hvertfall sikkert, vår praksis er svært så ymse. Vietnamesernes og kinesernes bruk av kulturgrupper under deres frigjøringskamper, er lysende eksempel på forskjellen mellom å støtte klassekampen og aktivt ta del i den. Kulturen blei brukt i fremste rekke både i frontlinjene og i de frigjorte områda for å presentere den revolusjonære kamplinja og få folket til å slutte rekkene sterkt og enig rundt den. Kulturen var metoden som blei brukt for å klargjøre og presentere politikken. Hva krevde dette av forholdet form/innhold?

1. At innholdet var utvetydig revolusjonært.

2. At formen tok utgangspunkt i de brede folkemassenes nivå og tradisjoner, for å klargjøre og tilrettelegge politikken. Kun slik grep massene ideene og gjorde dem til sine egne.

Hvert enkelt kor bør kritisk sømfare sin egen praksis, satt opp mot det førnevnte ærerike eksempel. Vi for vår del vil prøve å trekke fram en del typiske eksempel som forhåpentligvis vil gjøre at vi kan nærme oss disse problemene på en mer konkret og kritisk måte.

1. "På veg". Denne kvinnesangen nærmer seg kvinnepolitikken på en riktig og proletær måte. Gjennom at den påpeker at kvinnen er dobbelt undertrykt, og at den viser hvor viktig enheten mellom mann og kvinne er, for å bekjempe vår felles fiende. Metoden som vi i Bergen brukte var å lage et forspill + omgruppere koret på en utradisjonell måte, for å tilpasse oss sangens innhold. M.h.t. forspillet: Det viser to kvinner på en fabrikk som tar opp kampen for kravet om daghjems plasser ved fabrikk. Det viser hvordan tvil og baktunghet i politikken blir snudd om til evne til kamp, og mobilisering for å få gjennom kravene. Idet de skilles for å dele ut løpeseddler om kravet for daghjem, trer ei jente fram fra koret og synger det første verset alene henvendt til de to aktivistene. Det hele var isenesatt på denne måten: På den ene siden av de tre, sto jentene i en gruppe vendt mot salen, på den andre siden sto guttene i en gruppe vendt mot jentene. Etter at den ene jenta har sunget ferdig det første verset, trer jentene fram i en samlet gruppe og synger første verset ut mot salen om igjen. Så synger guttene andre vers "Hold kampen oppe søstre" henvendt mot jentene. I det vi "ener og forener oss" trer de to gruppene sammen og synger resten henvendt mot salen. Vi mener at dette eksemplet er fremskredent, fordi det viser nye veier og metoder for å klargjøre det politiske innholdet i sangen "På veg".

2. Et annet eksempel er "Dei to hanane" fra RK i Oslo sin Lp. Her blir det politiske innholdet gjennom arrangementet forkludret og skilt fra virkeligheten. Sangen har fått en form (konsertform) som er fremmed for arbeiderklassen, slik at innholdet tjener som staffasje til arrangementet.

3. Et tredje eksempel er RK i Bergen sin bruk av "Fylkingens sang". Ut ifra korets diskusjoner om å ville rette arbeidet sitt inn på arbeiderklassen og også forsøke å ta i bruk igjen gamle norske arbeidersanger i dette arbeidet, slo vi ukritisk to fluer i

ett smekk, ved å grave bl.a. "Fylkingens sang" fram fra skrap-haugen. Det at sangen er en tradisjonell norsk arbeidersang, det at sangen tar som utgangspunkt et emne som koret er opptatt av, det at sangen er melodisk arrangert og lett og synge hadde mer å si enn at innholdet nesten uten unntak er fullstendig feilaktig. I disse krisetider valgte vi å tilby kampvillige arbeidere en sang som preikket sosialdemokratiet sin klassesamarbeidspolitikk. (P.S. Vi har slutta å synge sangen.)

4. Et fjerde eksempel er RK i Tromsø sin fortjenestefulle måte å behandle den tradisjonelle sosialdemokratiske sangen "Vi bygger landet" på. Isteden for å gjøre sosialdemokratiet vennetjenester, overtok de melodien og emnet, men reviderte innholdet i forhold til arbeiderklassens interesser. Dette er et særdeles lærerikt eksempel til etterfølgelse for de andre korene. Dersom vi først begynner å bruke entusiasmen og pågangsmotet har vi ressurser nok til sjøl å skille klinten fra hveten, ta i bruk det som er bra fra det gamle og skånseløst kvitte oss med det gamle, kort sagt forene det nye med det gamle.

Disse lærestykker vil forhåpentligvis kunne være med på å gi "kjøtt og blod" til en del viktige spørsmål og diskusjoner, som vi nå er nødt til å ta stilling til. Vi er i begynnelsen av en lang og viktig diskusjonsbevegelse på spørsmålet om form og innhold. Det er videre helt klart at om vi ikke en gang for alle kan impregnere oss sjøl mot feil og mangler vil vi kunne komme til å begå store politiske feil. Vår praksis blir likevel minst mulig blind, dersom vi sikrer at grundige politiske diskusjoner danner utgangspunktet for repertoar og emnevalg. Men dette er ikke nok, vi må også la politikken gjennomsyre spørsmål som arrangement, framføring, tolking og presentasjon. Dette har vi i stor grad overlatt til "spesialistene". Men det er oss sjøl, de brede kormasser som er de virkelige ekspertene, også på slike spørsmål dersom vi bruker spesialistene på den rette måten.

1. Prøv å finne fram til eksempler fra ditt eget kors arbeid, på sanger
 - a, som ikke passer til korsang,
 - b, hvor emnene er vesentlige, men feilaktig framstilt i teksten,
 - c, Hvor problemstillingen er riktig men emnet er perifert i forhold til arbeiderklassen og det arbeidende folkets mest pressende interesser,
 - d, hvor arrangement blir for vanskelig og komplisert, slik at sangen stjeler unødige øvingstid fra andre sanger og dermed minskar repertoaret,
 - e, som tar vare på de nasjonale tradisjoner, og lar det gamle tjene det nye,
 - f, som er utenlandske og fungerer progressivt,
 - g, hvor arrangement, framføring, tolking og/eller presentasjon spesielt klargjør og levendegjør politikken i sangen,
 - h, hvor koret har tatt i bruk "utradisjonelle"/nye metoder for å understreke innholdet; talekor, dramagrupper, plakater, instrumenter, dikt osv.

2. Trekk fram eksempler fra korarbeidet hvor perferksjonismen

- a, har økt korets politiske slagkraft,
- b, Har skapt politisk baktunghet og hemmet entusiasmen.

Hvilken vekt skal vi legge på det musikalske arbeidet i koret (oppøvelse av stemmen, notekurs ol.)? Diskuter i denne forbindelse (også) forholdet/prioriteringen mellom politiske diskusjoner og selve øvingstiden. På hvilken måte skal vi løse denne motsigelsen? Hvordan skal vi skaffe øvingssted og organisere tidspunkt for tiden på en øvelse, slik at arbeidsfolk og familiefolk kan bli med?

- 3.a, Skal de Røde korene kunne fungere som trad. kor, eller skal vi aktivt ta i bruk allsang, organisere allsang/geriljagrupper ol.
- b, Lærer vi folk sanger? Hvordan sikre at kampsanger virkelig blir allemannseie? Hvordan få sangen til å bli et skarpt politisk våpen og ikke bare "progressivt" fyllkalk/kulturpause på linje med boller og brus.
- c, Tar vi vare på gamle sanger og skaper tradisjoner om nye?
- d, Har vi latt arbeiderkulturen stå framst i vårt musikalske arbeid?

Dette er mange spørsmål kanaler. Muligens er det feilaktig å stille alle på en gang, istedenfor å blinke ut noen av dem som mer viktige enn andre. Men vi mener at det er opp til diskusjonen å avgjøre hva som er de mest brennende spørsmål. Og vi synes at de førnevnte spørsmålstillinger i hvertfall kan danne et nyttig utgangspunkt for en livlig diskusjon, før vi nøster trådene inn til en oppsummering.

Litteratur:

Kim Il Sung: Litteraturens og kunstens oppgaver i vår revolusjon.

Materialisten nr. 2 1975. Kulturteori.
Mao Tse Tung: Jenan-talene.

Fortsettelse fra side 7

For deg som er interessert i å lese mer om dette emnet, kan jeg henvise til:

Aksel Zachariassen: Med sang mot felles mål. Norsk Arbeider-sangerforbund gjennom 50 år.

Arbeidernes leksikon: Artikkelen om Arbeiderteater.

og hvis du er interessert i å lese om teorien bak den tyske arbeider-musikkbevegelsen, er KARLIS EISLER's bok Musik und Politik fin.

PLATTFORM, MANIFEST OG STATUTTAR FOR RØDT KOR I TRONDHEIM

PLATTFORM.

Rødt Kor i Trondheim er ein partipolitisk uavhengig frontorganisasjon. Grunnleggjande formål er gjennom song og anna kulturellt og politisk arbeide å stø opp om kampen arbeiderklassa og deira allierte fører for dagskrav og for sosialismen, mot monopolkapitalen og deira allierte i arbeidarrørsla, DNA og LO-toppen. Rødt Kor vil likeeins stø kampen folka i verda fører mot all imperialisme, i fyrste rekke mot supermaktene USA og Sovjet. - For eit sosialistisk Noreg - Kamp mot all kvinneundertrykking - Forsvar dei demokratiske rettane - Kulturen i folket si tjeneste.

MANIFEST.

KAMP MOT MONOPOLKAPITALEN OG DEIRA ALLIERTE I ARBEIDARRØRSLA, DNA- OG LO-TOPPEN!

Noreg idag er eit monopolkapitalistisk og såleis eit imperialistisk land. Dette innebar at den økonomiske og politiske makta er samla på få hender: hjå leiarane for dei store monopola. Desse utbytter og undertrykkjer det store fleirtalet av folket, som har lite høve til å rå over arbeids- og livstilhøva sine. DNA og LO-toppen gjeng idag i spissen for å setje monopola sin politikk ut i livet og kneble arbeidarklassa sin kamp. Dei framstiller seg som vener, men opptrer som fiendar av det arbeidande folket. Såleis må kampen rettast mot dei og.

KAMP MOT ALL IMPERIALISMEN, I FYRSTE REKKE MOT DEI TO IMPERIALISTISKE SUPERMAKTENE UAS OG SOVJET! FULL STØNAD TIL FOLKA I VERDA SIN KAMP MOT IMPERIALISMEN!

Noreg og den norske sjølvrådetretten er idag stadig meir truga av dei to imperialistiske supermaktene USA og Sovjet. USA-imperialismen har økonomisk, politisk og militært fotfeste i Noreg. Den sovjetiske sosialimperialismen (sosialisme i ord, imperialisme i handling) gjer stadig nye framstøyter - økonomisk, politisk, militært - andsyas Noreg. Trass i alt fredspratet driv dei to supermaktene ei sterk opprustning og kjempar beinhardt om verdsherredømet.

Folka i verda kjempar mot kolonialisme, nykolonialisme og mot supermaktene sine freistnader på nyoppdeling av verda. Deira kamp er vår kamp!

KAMP MOT ALL KVINNEUNDERTRYKKING!

Norske kvinner er materielt og ideologisk undertrykte av monopolkapitalen. Dei vert nytta som reservearbeidskraft, og må kjempe for retten til lønna arbeid. Kvinner og menn må kjempe for einskap i kampen mot sams fiende.

FORSVAR DEI DEMOKRATISKE
RETTANE!

Det arbeidande folket har kjem-
pa til seg demokratiske rettar,
som tale- og trykkefridom,
organisasjons- og streikerett.
Desse rettane er idag svært
avgrensa og dei er alltid
truga under kapitalismen, og
må forsvarast: Borgarskapet
freistar å ta vekk desse ret-
tane, og er viljuge til å inn-
føre fascisme, når arbeidsfolk
tek kampen opp. Difor må kam-
pen rettast mot all fascisme,
og især mot framveksteren av Ny-
nazismen i Noreg.

KULTUREN I FOLKET SI TENESTE!

Raud kultur, raud korsong byg-
ger på det arbeidande folket
(især arbeiderklassa) sin nasjo-
nale kultur, og er ein viktig rei-
skap til å utvikle einskap og
solidaritet mellom ulike deler av
folket, i kamp mot monopolkapi-
tal og im-erialisme. Rødt Kor
vil bruke og utvikle denne kul-
turen, og kjempe mot den sløv-
ande og undertrykkande borgar-
lege kulturen sin innverknad.
Koret vil kjempe mot raseringa
av grunnlaget for folkeleg kult-
turverksemd, og stør kunstnarane
og kulturarbeidarane i deira
kamp mot stat og monopol, for
betre arbeids- og levevilkår.

FOR EIT SOSIALISTISK NOREG!

Under kapitalismen må arbeids-
folk kvar dag kjempe for ret-
tane sine og forsvar seg mot
nye åtak frå borgarskapet.
Fridom frå utbytting og un-
dertrykking kan dei fyrst nå
under sosialismen.

STATUTTAR

Rødt Kor i Trondheim.

1. Korplenum er det øverste
organet i koret. Vedtak vert
fatta med simpelt fleirtal, etter
diskusjon. Unnatak er endring
av plattform og statuttar.

2 a. Arbeidsutvalget er kollek-
tiv leiar for koret, og har 5
medlemmer. Hovuddirigenten er
fast medlem av AU. Ellers skal
AU bestå av: Kasserar, sekretær,
kontaktperson og materialfor-
valter. Desse arbeidsoppgåvene
fordeler AU-medlemmane seg i-
mellom.

b. Korplenum vel haust og vår
2 nye medlemar til AU, dette for
å sikre kontinuiteten i arbeidet.

c. Oppgåvene til AU:

1. Førebuing av øvingar og pol-
itiske diskusjonar i korplenum.

2. Halde kontakt med andre raude
kor, organisasjonar og foreinin-
gar som det kan være aktuellt
å samarbeide med.

3. AU må etter beste evne sørge
for å setje ut i livet vedtak
og idear frå korplenum, og under
dette aktivisere dei andre med-
lemmane i koret.

d. Korplenum avgjer kven som
skal være hovuddirigent.

3. Medlemskap.

a. Medlemar kan alle bli som
er samde i plattformar.

b. Medlemmane forplikter seg til
ikkje å nyte rusmiddel i nokon
korsamanheng (øvingar, fram-
føringar, festar o.l.)

c. Medlemmane pliktar å møte regel-
messig til øvingane, og å bet-
ale kontingent, og etter beste
evne å ta aktivt del i det kol-
lektive arbeidet som diskusjoner,
song og praktisk arbeid, forå
bringe koret framover.

d. AU fastset storleiken på
kontingenten på semesteret om
hausten etter si vurdering om
den økonomiske stoda i koret.

e. Inn- og utmelding skal skje gjennom kasserar i AU. Ved utmelding skal noter leverast inn.

f. Medlemmane i koret bør praktisere kritikk/sjølkritikk. Dersom medlemmar i koret ikkje respekterer plattformen og demokratiet i koret, eller gjeng til offentleg åtak på koret, kan korplenum vedta at desse ikkje lenger er medlemmar.

4. Reportoar

a. AU legg fram forslag til reportoar frå seg sjølve og andre medlemmar til diskusjon i korplenum.

b. Retningsliner ved val av songar:

1. Er det politisk innhaldet i teksta i samsvar med plattformen vår?

2. Er songen viktig i den aktuelle stoda?

3. Er vi i stand til gje songen politisk og kunstnerisk slagkraft?

5. Opptreden

a. Korplenum vurderer og prioriterer forslag om RK opptreden utfra korleis kvar ein-skild opptreden tener til å oppfylje den grunnleggjande målsetjinga til koret, og utfra kva koret har ressursar til å gjennomføre. Semesterplan for opptreden og reportoar vert sett opp av AU, diskutert og godkjent av korplenum.

b. Raudt Kor skal normalt ha betalt for å opptre. AU fastset normalpris. Men korplenum kan vedta å opptre gratis på arrangement, under aksjonar, og for organisasjonar som koret ynskjer å gje støtte.

c. Er det usemje om kvar og korleis koret skal opptre, hvert dette avgjort ved vanleg fleirtallsvedtak etter diskusjonen. Einskild medlemmar har rett til å reservere seg mot å delta i ein opptreden dei er usamde i politisk.

6. Koret sin eigeidom

a. Midlar som kjem inn gjennom kontingent og honorar skal brukast til trykking av noter og anna materiell til bruk i koret. Korplenum kan vedta å løyve pengar til streikar og aksjonar som treng økonomisk støtte, og som ikkje strir med plattformen vår.

b. Dersom koret blir lagt ned, skal pengar og andre midlar overførast til ein kulturorganisasjon som arbeier i samsvar med plattformen vår. Notar og andre trykksaker blir gitt bort eller fordelt, blant medlemmane etter vedtak i korplenum, eller evt. avtale med opphavsfolk. Materiell med opplysningar som kan sporast attende til medlemmar i koret må av sikkerhetsomsyn gjerast om inkje under påsyn av to eller fleire av kor-medlemmane.

7. Endring av plattform og statuttar skjer med to tredjedels fleirtall etter diskusjon. Diskusjone må vera tillyst minst 2 korøvingar/ 14 dagar før.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.